

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 764/2020
16.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Илијевског, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 826/19 од 25.10.2019.године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 47/20 од 12.06.2020.године, у седници већа одржаној дана 16.09.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Илијевског поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 826/19 од 25.10.2019.године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 47/20 од 12.06.2020.године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 826/19 од 25.10.2019.године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности забране приближавања оштећеној и забрана комуникације са истом, за коју је одређено да ће трајати две године од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не рачуна у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан на плаћање

трошкова кривичног поступка, а оштећени је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 47/20 од 12.06.2020.године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 826/19 од 25.10.2019.године потврђена.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Зоран Илијевски, поднео је захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда због повреде закона из члана 439. тачка 1), члана 440. , и 441. став 1. ЗКП-а, и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи правноснажну пресуду Основног суда у Крагујевцу К 826/19 од 25.10.2019.године и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине правноснажне пресуде и врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводећи везано за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика да недостаје битан елемент кривичног дела, а то је конкретна претња окривљеног, која мора бити озбиљна и остварива, да би се радило о предметном кривичном делу, док за кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру у захтеву истиче да је кривично дело извршено у нужној одбрани, па самим тим ако је дело извршено у нужној одбрани онда оно уопште и није кривично дело.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Насупрот тим наводима, из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде, сагласног опису у оптужном акту, произилазе сва законска обележја кривичног угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, за које је окривљени оглашен

кривим, како објективна обележја која се односе на конкретно описане радње окривљеног извршења дела, и то за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика постојање претње да ће се напасти на живот и тело оштећене, што је код ње изазвало страх за свој живот и тело, а код кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, напад и ометање полицијских службеника – оштећених, где из изреке правноснажне пресуде не произилази ни један елемент неопходно потребан за постојање нужне одбране, тако и субјективна обележја дела која се тичу свести и воље окривљеног за извршење дела.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи и повреде закона из члана 440., и 441. став 1. ЗКП-а, као и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП-а, међутим, напред наведене повреде закона, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу у којем је поднет из тих разлога, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП, у одбијајућем делу, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**За председника већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић